

במדינה

(המשך מעמוד 14)

תי שיש כאן עבירה על החוק, אבל חשבי תי על שתי נקודות. האחת: אני כערכי יודע שצער ערבי סובל בדרך כלל מהרגי שת נחיתות חזקה, וענייני נשק מושכים צעירים כאלו בכוח. השנייה: היו מיקרים שצעירים ערביים ישראלים הצטרפו לאיר גונים מבחוק, של פתח או החזית. חשבתי, אם כן, שעליידי אימונים בנושק אוכל למצוץ חלק מרגש הנקמה, שהוא תוצאת הרגשת הנחיתות, וכך למנוע הצטרפותם של צעירים לאירגונים מבחוק.

בפגישתו האחרונה עם ד"ר גושה בירור שלי, נתן לו זה סיסמות, לפיתן ניתן היה לשלוח אנשים לאימונים. סיסמות אלו נמצאו בביתו של בראנסי לפני שנעצר. **מימון פעולות הגיוס.** בשבוע מירור שלי, נפגש בראנסי עם צאלח עלי אבר עלי, תושב קלנסוה. הוא הכניסו בסוד הדרכים, ביקש ממנו למצוא אדם שיסע להתאמן. הרגשתי בפניו שמטרתו, ו' מטרתו האירגון שיקום, מוכרחות להיות פוליטיות, סיפר בראנסי. "ערביי ישראל אינם חייבים — ואיש לא יכול לבקשם זאת — לבצע פעולות מזוינות".

אברעלי מצא את האיש המבוקש. היה זה עבד אל-איללה, תושב קלנסוה גם הוא. הוא יצא לירושלים, נפגש עם אישהקשר ונלקח לירושלים המזרחית. כאשר דיווח אברעלי לבראנסי כי מצא לו את האיש, נתן לו בראנסי 200 ל"י להוצאתו.

כאשר חזר עבד אל-איללה מירושלים ה' מזרחית, דיווח כי נתבקש על-ידי מאמניו לרכוש מבוגית ולקחת עימו נשק. הוא סירב, בטענה שקיבל משולחיו הישראליים הוראה מפורשת שלא להסכים לדברים כ' אלו. המשיך בראנסי בעדותו:

נתתי לצאלח 800 ל"י שהייתי חייב לו, ואמרתי לו: אם אתם רוצים לקנות מכר' ניה, קנו, והשאר הם ישלמו".

בראנסי התקשר עם שריף ביטאר, ביקש גם ממנו למצוא אדם שיסע לירושלים ל' אימונים, הודיע לו באתה הזדמנות כי דחה את תוכניתם מאו לשלוח אדם להת' אמן בחו"ל. כאשר בישר לו שריף כי השיג את האדם המבוקש, נתן לו בראנסי 150 ל"י דמי הוצאת. טוען בראנסי ב' עדותו: "הזהרתי את שריף, כמו שהזהרתי את צאלח, שהאדם שיסע להתאמן אסור שיביא עימו שום דבר בשובו".

"לא התכוונתי לחבלה". בראנסי ביקש להישאר מאחורי הקלעים בפעולות הגיוס שלו. הסיבה: הוא חשש כי אם י'ודע שהוא אחד ממארגני הגוף החדש, ייתקלו המאמצים בהתנגדות גם מצד השל' טונות וגם מצד מתנדבים פוטנציאליים, בהתחשב בפירסומו כאיש אל-איר.

בראנסי הסתפק, לדבריו, בשני המתנד' בים שגייס: "לא התכוונתי לשלוח עוד אנ' שים לירושלים לאימונים. שניים אלו הס' פיקו לי להשגת המטרה, שהיתה משיכת ליבם של הצעירים. היה לי זמן לאמן כמה אנשים שרציתי, אבל לא רציתי לא הת' כחנתי למעשי חבלה. כל מה שרציתי זה לגייס כעשרים איש שיתאספו ויקבעו מצע וכריזו על עצמם כאגודה עותומנית".

פיצוץ גשר מיכמורת. לפגישתו ה' אחרונה של בראנסי עם ד"ר גושה היתה גם תוצאה פינאנסית. סיפר בראנסי: "הייתי במצוקה כספית. היו נגדי פקודות מעצר על איתשלומו חוב. דיברתי על זה עם ד"ר גושה, וביקשתי ממנו הלוואה, ואו הוא נתן לי מכיסו שלושת אלפים בכסף מזומן". היו גם כמה דברים אותם הכחיש בראנ' סי. בין היתר:

● שתיכנן לפוצץ את גשר מיכמורת. כשדיברתי עם שריף על הקמת המפלגה, אמרתי שבישיבת הייסוד יקבע האירגון את מטרותיו. שאל שריף: ואם יחליטו לבצע מעשה חבלה? השבתי לו שהם חופשיים להחליט מה שהם רוצים. ובכלל, מה זה מעשה חבלה, שאלתי, שיפוצצו את גשר מיכמורת? או שיסנעו בגשר הרכבת?

● שיתוף בנות: "בפרשה זו לא ש' תפתי בנות, לא מכפרי ולא מכפר אחר. לדעתי, מי שיוודע את המצב בכפרים ה' ערביים, יודע בעצמו שנסיון לשתף בנות לכל מטרה שהיא זו טיפשות".

עבירה מזונעת עבירה. מעבר ל' סעיף זה או אחר עמדה, למעשה, טענתו היסודית של בראנסי: אמנם ידע כי שליחת צעירים לאימונים בנושק היא עבירה על ה' חוק, "אבל חשבתי שזו עבירה שתמונע עבירה חמורה יותר — עבירת ההצטרפות לאירגונים כמו אל-פתח".

אם מותר לאורח לעשות חשבונות מסוג זה — יקבע בית-המשפט בעתיד הקרוב.

חתיכות ביציע
חבל סירת-מירור עמוסה, צופות נערות בעפיפון המת' רוטס מעל פני המים. בכינרת, מרכז טפורט סקי-המים, מהווה כיום העפיפון את האטרקציה המרכזית. מושכת את תשומת-ליבם של אלפי השווייטים.

ספורט חדש חדר לישראל - טיסה בעפיפונים בכנרת

מ על לקצה הדרומי של הכינרת מתעופפים כדרך קבע הפגזים בין ישראל וירדן. אבל במרחק כמה קילומט' רים משם, מול חופה של טבריה, החלו לאחרונה לעופף אנשים. לא במטוסים ולא בדאונים, אלא בעזרת מיתקן פשוט, וזמכר לכל ילד — עפיפון.

מה שלא הצליחו לעשות איקארוס מה' מיתולוגיה היחנית וליאונרדו דה-וינצ'י, ה' גאון האיטלקי, שתיכנן לראשונה את ה' מכונה המעופפת, עושה כיום קבוצת צעי' רים ישראלים כמעט מדי שבת — הם מעופפים בגובה של עשרות מטרים מעל הים באמצעות הספורט החדש שחדר ל' אחרונה לישראל — סקי השמיים.

האמת צריכה להיאמר שזה אינו בדיוק הפיתרון עליו חלמה האנושות עד שנערכה הטיסה העצמאית הראשונה של יילבור ורייט ב'1903. אין זו המצאה שהצמיחה לפתע כנפיים לאדם. אפשר אומנם לטוס בעפי' פון, אולם המעופף הצמוד אליו אינו עצי' מאי ואינו חופשי לכוון את הטיסה כרצונו. הוא צמוד בחבל לכורך לסירת-מירור ה' טסה על פניהמים ומכוונת אותו על פיה. סקיהשמיים הוא למעשה אחת הווארי' אציות של סקיהמים. לפני שבע שנים,

סקי בקי

נדי על פני המים, עד שהוא מתחיל להמריא. הטיסה נערכת בגובה של כ'20 מטר, לאורך מספר קילומטרים, כשהמעופף יכול לנחות ולהמריא חלופות, כפי שמכוננים אותו האנשים הנמצאים בסירה.

הזדנסה
סירת-המירור ובה איציק, מאנו ואדיר, חותכת את מי הכינרת בהירה מהירה, כשהיא גוררת אחריה בחבל את העפיפון, אליו מחובר נדי. בשלב הראשון מחליק

עדיין מחוברים לרגליו. על המעופף להיות קודם כל מחליק-מים מצטיי, לפני שינסה למריא בעזרת העפיפון. התמונה צולמה שעה שמאנו סס במהירות של כ'60 קילומטר לשעה, לאחר הנסיעה.

טבריה מעטוף ציפור
ברקע נשקפים בניי' ניה של טבריה ה' עתיקה. מעליהם למריא העפיפון הנושא את מאנו, שמחליקי המים